

Reactie Kristof Calvo: 'Ik zou het opnieuw doen'

"Eigenlijk was ik al veroordeeld nog voor er duidelijkheid was over het echte incident. Toen ik uit het halfroond stapte, was ik helemaal van streek."

Moest u niet vooral aangepord worden tot excuses? Critici, ook binnen uw partij, zeggen dat u zich vrijdag alleen verontschuldigde om uw zitje te behouden.

"Na de tussenkomst van de premier in de Kamer heb ik mij al een eerste keer verontschuldigd bij Meryame, dat wordt vaak vergeten. Ik heb mijn parlementaire wedde ook niet nodig. Als ik opstap uit het parlement, kan ik meteen het klantenbestand van mijn boekhoudkantoor verdubbelen en daar goed van leven. Mijn onafhankelijkheid is heilig voor mij. Daarom heb ik nooit cabinetard willen zijn, ook al heeft Guy Verhofstadt me ooit gevraagd voor de kanselarij.

"Ik heb altijd gezegd en gehoopt dat geen van mijn kinderen in mijn voetsporen zou treden. Nu is dat nog meer het geval. Mijn moeder wilde trouwens niet eens dat ik in de politiek stapte."

Waarom niet?

"Eind jaren 70 zei ons moeder mij: 'Luk, doe dat nooit. Dat is geen volk van ons.' Politici waren in haar ogen mensen die alleen voor zichzelf reden. Mijn ouders zijn zeer brave mensen. Mijn grootvaders stierven toen ons moeder en ons vader zes jaar waren, daarna groeiden ze op in moeilijke omstandigheden. Op haar veertiende werd mijn mama kindermeisje. Mijn vader werkte in een schoenfabriek. 's Avonds studeerde hij bij, waardoor hij uiteindelijk kantoorhouder van de Generale Bank is geworden. Armoede heb ik niet gekend, maar mijn ouders hebben wel hard moeten werken om ons vieren naar de universiteit te laten gaan. Zij hebben zich volledig opgeofferd voor onze toekomst.

"Het maakt me tot een atypische liberaal. Als Calvo dan staat te oreren dat de liberalen niet weten wat 'een gewone mens' is, dan krijg ik het te kwaad. Wij hebben onze eerste auto pas gekocht toen ik aan de VUB zat. Daarvoor ging ons vader elke ochtend met de fiets naar het werk. De *basj* tegen de regen over die fiets, die zie ik nog zo voor mij. In mijn herinnering regende het toen elke ochtend. Als mensen me een volkse liberaal noemen, is dat voor mij een eretitel. Mocht ik in

"Ik begrijp de reactie van Luk niet. Zijn uitval naar Meryame was wellicht de meest persoonlijke oot in de parlementaire geschiedenis van België. Dan heeft elk parlements-lid, elke mens, de plicht om daar tegenin te gaan. Niemand mag dan zwijgen en wegkijken. Ook al hadden wij een goed contact, ik zou het opnieuw doen. Ik mocht regelmatig met hem meespreken, erg behulpzaam van Luk, want ik heb geen rijbewijs, steevast hadden wij fijne gesprekken over

de politiek van vroeger en nu. Ik vond en vind hem ook een uitstekend parlements-lid. "Ik wou met hem over het incident praten, omdat ik zowel Luk als Meryame heel graag heb. Het belangrijkste is natuurlijk wel dat zij het hebben uitgepraat. Dat ik altijd de man speel, bestrijd ik wel ten zeerste. Het debat is scherp en pittig op de inhoud – dat moet ook – maar ik ga niet met twee voeten vooruit op de man of vrouw in. Dat is hier wel gebeurd." (TP)

Nederland actief zijn, ik zat bij D66. Al jaren ben ik met veel plezier ook voorzitter van de carnavalvereniging. Waarom? Omdat die dag alle mensen gelijk zijn."

Bent u nog even belangrijk in de partij?

"Ja, ik word nog altijd evenzeer gewaardeerd in de fractie en in het partijbestuur. Fractie leider Patrick Dewael is mij altijd blijven steunen, hij heeft een heel warm hart. Met Maggie De Block voer ik al jaren campagne, zij bleef pal achter mij staan. De algemene teneur van mijn partijgenoten was: dit verdien je niet, hier kom je door."

Was dat ook de teneur van uw gesprek met voorzitter Gwendolyn Rutten op donderdagavond?

"Niet meteen. Ze was zeer verbolgen, ik had haar nog nooit zo woest gezien. Nu goed, als partijleider heeft zij haar taak. Als zij zich zo wil uiten, heb ik daar geen probleem mee. Het algemene beeld van een liberaal die racistische zaken roept naar men-

sen, het beeld dat de media creëerden, dat was natuurlijk niet goed. Zij moest dat beeld weg krijgen. Ik heb geen enkele rancune over de manier waarop ze dit heeft aangepakt.

"Die avond hebben we samen de juiste strategie overlopen. Mijn ontslag heeft op tafel gelegen, ja, maar niet als een dictaat of zo. Mijn afweging was: ofwel ga ik hierdoor en ga ik weer bewijzen wat ik waard ben. Ofwel is het genoeg geweest en stop ik. Ik heb beslist het er niet bij te laten. Voor de andere partijen is het nu wel makkelijk mijn geloofwaardigheid in vraag te stellen."

Niet alleen de andere partijen hadden het moeilijk met u. Bart Somers tweette dat hij beschaamd was.

"Na mijn interview in *Terzake* ben ik naar Oostkamp gereden. De eerste die daar op mij afkwam, was Bart. Wij hebben een goed gesprek gehad over die tweet. Wij kennen elkaar al eeuwen. Toen ik met Jaak Gabriëls de overstap naar de PVV voorbereidde, was Bart secretaris."

Gaat u in 2019 opnieuw opkomen?

"Als mijn gezondheid het toelaat, zie ik geen enkele reden om te stoppen. En neen, ik heb geen deal gesloten met Gwendolyn om niet meer op te komen. Waarom zou dat nodig zijn? Het petite-rije voordeel aan deze hele affaire is de verhoogde interesse in mijn werk. Er was een kwart meer mensen op mijn mossel-festijn. De gewone mens vindt dat de beschadiging te ver is gegaan."

Youssef Kobo meent dat mensen van vreemde origine niet zo makkelijk zouden weggomen met uitspraken van een dergelijk kaliber.

(*arzelend*) "Ik ken Kobo niet, ik weet niet waarom CD&V hem heeft laten vallen. Wat ik denk, is dat zij het door hun afkomst moeilijker hebben om er te komen, maar of ze anders worden geëvalueerd? Meryame Kitir of Meyrem Almaci hebben het toch niet harder te verdienen dan de anderen? Als je moet opklimmen in het leven, wat mijn ouders ook hebben moeten doen, is dat natuurlijk wel moeilijk."

Hebt u de voorbije maand ooit gedacht: was ik maar niet in de politiek gestapt?

"Geen moment. Toen ik klein was, luisterde ik nogal vaak aan de deur van de woonkamer. Op een avond kreeg mijn vader bezoek van zijn baas, de bankdirecteur. 'Achiel, we willen u feliciteren met het werk dat ge verricht', hoorde ik die man zeggen. 'Ge krijgt promotie. Eén vraag wil ik u wel nog stellen: klopt het dat ge uw kinderen naar de Vlaamse school stuurt?' Het was toen ongehoord om uw kinderen in het Vlaams op te voeden. Wilde mijn vader die promotie, dan moest hij ons in het Frans naar school sturen. Maar mijn vader antwoordde dat hij geen enkele reden zag om zijn kinderen niet op te voeden in de taal die hij zelf sprak.

"Door zulke ervaringen ben ik hypergevoelig voor onrechtvaardigheid. Mijn werk in het parlement en in de politiek zal altijd een strijd voor meer sociale rechtvaardigheid zijn. Dit heeft me alleen maar extra gemotiveerd. Ik ga echt niet verbitterd in een hoekje zitten stampvoeten."

‘Via Facebook heeft de pers mijn dochters opgespoord en gevraagd wat voor een vader ik ben. Of ik elke dag racistische praat uitkraam. Dat kan toch niet?’